

БОТЕВЧЕТА

31 януари 2024 г.



Педагогическият екип, участвал в обучението през месец октомври

Бюлетин за ученически инициативи –
Обявления из школския живот на
Творческо мислещи
Ентузиастични, които създават
Визитка на училището пред обществото,
Четата на
Екип – задружен и сплотен –
Търсец и градяц
Авторитети

Училищен ЖИВОТ

Иновации в действие

Новата учебна година започна вълнуващо за педагогическия ни екип. През месец октомври 2023 г. трима от нашите колеги – Красимира Георгиева, Терджан Алиева и Силвена Димитрова – се отправиха на вдъхновяващо пътуване до Валенсия, Испания. Това не беше обикновено пътуване, а част от иновативен проект, финансиран от програма „Еразъм+“, свързан с "ИКТ в класната стая: иновативни инструменти за улесняване на ученето, сътрудничеството и креативността на учениците".

Проектът има за цел да разработи и внедри модерни методи и инструменти, базирани на информационни и комуникационни технологии (ИКТ), в образователния процес. Преподавателите от ОУ "Христо Ботев" бяха избрани да участват в този стимулиращ опит, който не само разширява техните педагогически хоризонти, но и допринася за подобряване на качеството на образованието в училището.

Пътуването във Валенсия беше основен етап от проекта, където преподавателите се запознаха с новаторски педагогически практики и последните тенденции в областта на образованието, фокусирани около внедряването на ИКТ. Лектор бе италианецът Якопо Фалчиани, който предостави на учителите възможността да тестват различни образователни софтуерни продукти, приложими в класната стая. Този опит им позволи да изградят стратегии за интегриране на ИКТ в своите уроци, които да подпомагат учениците в усвояването на знанията и развиването на критично мислене, творчество и сътрудничество.

След завръщането си в България, преподавателите от ОУ "Христо Ботев" споделиха придобитите знания и опит с колегите си. Проектът не е само възможност за обмен на добри практики, но и за създаване на по-съвременна образователна среда в училището.

Този учебен проект е не просто пътуване, но и възможност за преобразяване на училищната среда и постигане на устойчив и модерен образователен процес, който отговаря на нуждите на съвременното общество.

ИКТ в класната стая

изучени приложения:

- Plickers**
Учителят създава тест в платформата и принтира специални карти за всеки ученик. Картата се завърта в зависимост от отговора, който ученикът желае да даде. Проверката се извършва чрез сканиране през моб. приложение.
- Edpuzzle**
Приложение за създаване на образователни видеа. Изключително подходящо за обучение от разстояние.
- Goosechase**
Учителят създава предизвикателства, които учениците по групи трябва да изпълнят и да докажат чрез снимка или видео. Достатъчно е едно устройство на група. Играта е подвижна и има състезателен характер.
- Lingoclip**
Приложение, изключително подходящо за чуждоезиково обучение. Представява своеобразно караоке, в което учениците трябва да допълват думи от текста.
- Skribbli.io**
Игра, в която един ученик рисува нещо с мишката, а останалите трябва да познаят какво рисува, набирайки отговора си в чат. На случаен принцип компютърът тегли следващия художник.

Терджан АЛИЕВА

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛЮ,

Представяме ти новия брой на вестник „БотевЧета“.

За нас, кръжочниците от клуба по Творческо писане, училищният живот е вдъхновение, защото ни въвлеча в магията на познанието и себепознанието, дарява ни с целеустременост и творчески ентузиазъм, разкрива ни удовлетворението от учебния труд, поощрява плахите ни стъпки по пътя към успеха.

Убедени сме, че всеки един, работил или учил в ОУ „Христо Ботев“, е положил камък върху съграждането на авторитета на нашето просветно светлище. Дори малките Ботевчета, които тепърва прекрчават школския праг, носят в сърцето си духа на Ботев.

За нас, настоящите Ботевци, знанието е призвание!

По страниците на в. „БотевЧета“ в специални рубрики сме подготвили вълнуващи срещи с културата, историята, музиката, художественото слово, родолюбието, технологиите, творчеството и разбира се ... Тяхно Величество Човечността и Добротата.

ОУ “Христо Ботев” – член на „Асоциация на Кеймбридж училищата в България”

На 27.10.2023 г. на редовно заседание на Управителния съвет на сдружение „Асоциация на Кеймбридж училищата в България”, единодушно се реши училището ни да стане пълноправен член на Асоциацията.

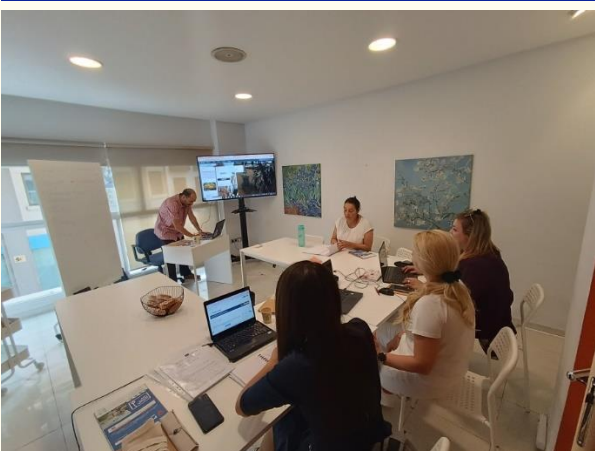
Тя е единственото по рода си обединение с успешна история и традиции, зад което стои най-старото издателство в света и едно от най-престижните висши учебни заведения в Европа – Кеймбриджкият университет.

Учениците на училищата, членове на Асоциацията, са сред най-активните, креативни и будни деца в българското образование.

Включването ни в най-голямото и влиятелно сдружение на училища в България е чест и признание за колеги, ученици и родители. То изисква усилена работа и стабилни знания не само в подготовката по чужд език, но и в областта на художественото и музикалното образование.

Предстоят интересни моменти, възможности за участие в състезания и успешни съвместни инициативи с Асоциацията.

Красимира ГЕОРГИЕВА – ДИРЕКТОР



CAMBRIDGE
UNIVERSITY PRESS

Educational Partner

Иновативни практики

В търсене на решение на проблема с ниската мотивация и ангажираност от страна на учениците, учителите поставят на фокус нов педагогически инструментариум – бинарните и интердисциплинарните уроци, както и решаването на казус с комуникативна задача. Към предстоящите иновативни практики педагозите обмислят да инициират съвместни открити уроци, както и такива със състезателен характер между ученици от различни класове.



Един от първите реализирани бинарни уроци бе проведен в 6. А клас на тема "Човекът и изкуството". Преподавателите г-жа И. Якимова – учител по изобразително изкуство, и г-жа А. Янакиева – учител по литература, въвеждат учениците в необятния свят на изкуството чрез предварително подготвена за целта презентация. Въвлечени от динамиката на образователните дейности, шестокласниците демонстрират отлични познания по двата предмета, логическо мислене в поставените задачи и креативност. Те създават забавна и динамична учебна среда, като се превъплъщават в различни роли – на писатели, актьори, художници и творци. Работата в екип допълнително ентусиазира учениците да активират своите творчески умения.



Финалната самооценка, в която децата споделят впечатленията от представянето на останалите екипи, само потвърждава, че подобен тип уроци са сред най-предпочитаните от тях и те с нетърпение очакват следващото подобно предизвикателство. Други двама преподаватели – г-жа М. Панайотова (учител по биология и химия) и г-жа М. Трифонова (учител по български език и литература), успяват да създадат приятна работна атмосфера с учениците от 5. Б клас по време на бинарния урок "Митове от звездното небе". Срещата на децата с науката и митологията е истинско предизвикателство, тъй като въпросителните, пред които са изправени, провокира у тях въображението и умението им да интерпретират информация от различни източници в търсене на



отговор каква е ролята на съзвездията в живота на хората.

Изучаването на митовете и митологията в прогимназиален етап е повече от упражняване на социо-културните умения на подрастващите. Всеки нов прочит, всяка нова среща с митичните разкази е едно приятно занимание, което очертава хоризонтите на миналото с настоящето, но и на математиката с езика и знаците – поне е така в бинарния урок „Мит и реалност“, инициран от П. Тодорова – учител по математика, и М. Трифонова в 5. А клас. Известно е, че наред с въпросите около сътворението на света, хората се вълнували и от измерването на времето, от изчисляването на големината на жилищните сгради, проектирането и преоткриването на надеждни помощници в нелекото си ежедневие.



Необикновената разходка в света на митологията започва с вълнуващия разказ за един народ, чиито откривателства и постижения занимават човечеството и до днес. За нуждите на урока са разработени авторски работни листове и видео презентация, които подпомагат дейността на петокласниците в предстоящата изследователска задача. Обособени са 5 екипа – „Млади изследователи“, „Реставратори“, „Архитекти“, „Музейни специалисти“ и „Журналисти“, като всеки от тях изпълнява конкретна задача, свързана с извличане на информация от непознат мит. Едни ученици изчисляват площта на жилищна основа и броя на плочите, необходими за реставриране на пода на най-голямата стая в жилището по зададена скица с размери, други – моделират макет от глина на описаната в текста стая, трети – създават текст разсъждение с елементи на описание, а децата от екипа на журналистите се превъплъщават в ролята на репортери и излъчват репортаж от мястото на събитието.

През тази учебна година за пръв път в часовете по литература в 6. В клас учениците решават казус с комуникативна задача. Въдъхновени от семейната дискусия за образованието на Джери – герой от изучавания роман на Джералд Даръл "Моето семейство и другите животни", децата размишляват върху актуални въпроси като: Има

ли универсални методи на учене/преподаване? Мода или потребност е образованието? "Бъчва със знания" ли е ученикът?

С въвеждащ репортаж от новинарската емисия на БНТ за нулевия прием в професионалните училища се очертават негативните последици в близко бъдеще, пред които обществото ще бъде изправено. В допълнение към репортажа и за целта на занятието, с помощта на четири конкретни ситуации шестокласниците решават житейски казус, произтичащ от подценяването на образователните възможности.

Паралелът с изучавания художествен текст „Бъчва със знания“ провокира мисленето на учениците в посока към изнамиране на най-ефективните методи за успешен учебен процес.



Децата си помагат с предварително изготвени материали за часа, който завършва с дописване на няколко твърдения:

Училището е

Ученето е

Учителят е

Ученикът е

Ето и някои от финалните думи: "Ученето е работата и задължението на всеки ученик." "Ученикът е огледало на своите родители и на своите учители." "Учителят е човекът, от когото черпим знания." "Училището е мястото, в което се упражняваме за реалния живот."

И макар този пръв наш казус да е нещо непознато за нашите ученици, вярваме, че той със сигурност ще пробуди още много въпроси, както и желание за решаването им.

За интензивната екипна дейност в нашето училище съществуват още много примери, но сред най-впечатляващите е изнесенният урок по родинознание, който учителите на учениците във 2. клас провеждат под формата на образователен маршрут "Забележителности в родното селище". Заедно със своите учители – г-жа М. Величкова и г-жа Ст. Станчева, децата посещават паметниците на ген. Иван Колев и Йордан Йовков и се запознават с възрожденското ежедневие в архитектурно-етнографския комплекс „Старият Добрич“.



Мартина ГРЪНЧАРОВА, 5. А клас

Паметта на водата - експеримент

В навечерието на Богоявление учениците от 4. Б клас стартираха своя едномесечен изследователски експеримент, с който доказаха, че водата има памет.



В три различни бурканчета децата поставиха зрънца ориз и ги напълниха с вода. Всеки ден те отправяха добри и лоши мисли към двете бурканчета, а третото пренебрегнаха напълно.

След като си припомниха историята на Петя Петрова "Силата на думите", както и за силата на добротата, изрезена в една-единствена дума – „Благодаря!“, четвъртокласниците сами се убедили в истинността на думите и в силата на мисълта.

Те стигнаха до извода, че най-лошото нещо, което някой може да изживее, е да бъде пренебрегнат и незабелязан, а на следващо място – да живее с „етикет“, поставен му от обществото.

Рая МИХАЙЛОВА, 6. В клас

16 ноември – Международен ден на толерантността

Учениците от 4. Б клас влязоха в ролята на учители и посетиха своите по-малки приятели от първи клас, за да им обяснят какво означава да си толерантен.

Първокласниците слушаха внимателно своите находчиви педагози и разбраха, че всъщност да си добронамерен, добродушен, мило-сърден, отзивчив и отстъпчив те прави модерен.



След кратката беседа учители и ученици изработиха заедно дърво на толерантността, върху чиито листенца запечатаха всичко онова, което ни прави добри.

Първокласниците разбраха, че макар и различни, всички са равни и когато си помагат, са по-сплотени и единни. Всеки малък ученик получи цвете на толерантността, което да отнесе у дома и да разкаже какъв важен урок е научил от по-големите си бабковци.

На раздяла освен „До нови срещи!“, четвъртокласниците отправиха специално послание: „Дръжте се с другите така, както искате те да се държат с вас!“

Камелия РАЙЧЕВА

О, будители народни, цял низ светли имена ...



За Деня на народните будители ученици и учители от ОУ „Христо Ботев“ извезаха жива шевица, чиито везбени нишки пресътвориха светлината на просветлението, запалена от народните будители, озаряваща и



Първият – слънцето – разкрива светлината на познанието. Вторият – общността – представя учителите и учениците на ОУ „Христо Ботев“ – пазители и продължители на културните традиции в съвременното общество. Проявявайки упоритост и единодейство, извезахме жива шевица на духовното пробуждане, приобщавайки се с това символично творение към културно-историческата шевица на Добруджа и България. Събитието посветихме на 145 г. от рождението на акад. Михаил Арнаудов – виден фолклорист, етнограф и литературен критик.

до днес нашата духовност.

Везбата е писменост от конци, а всяка шевица освен че е история, е преди всичко израз на душата и закрилник на онагова, който я прави.

Визуално и емоционално въздействаща, живата шевица е не просто поредната инициатива в училищния живот. Изборът на оновните везбени мотиви не е случаен.

Владена ЯНУЛЧЕВА, 6. В клас

176 години от рождението на Христо Ботев

На 6 януари се навършиха 176 години от рождението на Христо Ботев – един от най-светлите българи, духовен връх в епохата на Българското възраждане и символ на националното ни достойнство.

Като възпитаници на Основно училище „Христо Ботев“ на нас се пада честта да съберем обществеността и да отдадем заслужената почит към паметта на тази свята личност, защото Ботев е най-ярката фигура в българската история.

Със своето слово и поведение той успява да събере в едно цяло разпокъсаните сили на народа, да ги изправи пред лицето на поробителите и да развие „Знаме“-то на въстанието, осветлявайки свободата на българите.

Името на Христо Ботев живее в сърцето на всекиго от нас. Осенено от ореола на лирическата изповедност, увенчано с възвишения подвиг саможертва за свободата на отечеството, то достойно се вписва във вечния пантеон на безсмъртието.

В знак на уважение и преклонение пред големия син на България ученици, учители, граждани и общественици поднесоха венци и цветя на паметника на Христо Ботев, който се намира в двора на нашето училище.

Симона ИВАНОВА, 6. В клас



Реплика на Ботевия календар

Името на Христо Ботев обикновено свързваме с поета революционер, превърнал словото си в житейски друм. Малко известен обаче е приносът на Ботев за осмислянето и съхраняването на българската памет. Показателни в това отношение са неговите календари на 1875 и 1876 г. Първият е посветен на Хаджи Димитър, вторият, за жалост недостигнал до нас, е в памет на Апостола на свободата Васил Левски. Календарът представлява гениално дело, в което наред с традиционните православни светци Ботев включва и героите на национално-освободителната ни борба и съпругата. Замислен е като лист, който да бъде окачван на видно място, за да е пред очите на всеки българин в неговия дом, на всички, когато става дума за училище или читалище. В центъра е образът на Хаджи Димитър с текста на едноименната балада на самия Ботев. Под рамката е

изписано „Издател Хр. Ботйов“ и цената от половин франк.

Календарът е поместен като особена ценност в издадените през 1907 г. в София „Съчинения“ под редакцията на дъщерята на поета Иванка Хр. Ботева. Той трябва да бъде оценяван като кратък нагледен наръчник по история за изграждането и утвърждаването на националното ни самосъзнание.

Христо Ботев е 27-годишен, когато гради българската памет върху лист с дати, като успява да покаже ценното, което прави един народ истински.

149 години по-късно учениците от Основно училище „Христо Ботев“ – гр. Добрич издават реплика на Ботевия календар от 1875 г., на чийто гръб отпечатват актуален за 2024 г. по подобие на автентичния календар – с рождените дати на бележити български възрожденци. Той е сътворен по повод 176 години от рождението на ве-

великия български поет и революционер, чието гениално дело ни кара да се гордеем пред света. В тази връзка изборът на съставителите е спрял на стихотворението „Борба“, тъй като съвременният му прочит отчита актуално послание – за напредък в мисленето и поведението на личността.

Гордост е за българското общество, че възпитаниците на нашето училище, под ръководството на г-жа Димитричка Петрова и г-жа Магдалена Трифонова, възраждат една традиция за увековечаване в нашата памет на имената и делата на личности със значим принос в историята ни. Тъй като не е възможно да се спрем на всички, ще посочим само някои по-значими примери:

-02 януари 1835 г. – Открито е първото българско светско училище
-06 януари 1848 г. – Роден е Христо Ботев, публицист, поет, революционер
-18 февруари 1873 г. – Обесването на Васил Левски;



-11 март 1739 г. – Роден е Софроний Врачански;

-22 април 1876 г. – В Панагюрище е осветено въстаническото знаме;

-11 май 1840 г. – Роден е Стефан Караджа;

-04 юни 1848 г. – Умира Неофит Бозвели;

-09 юли 1850 г. – Роден е Иван Вазов;

-01 октомври 1869 г. – В Браила е създадено Българското книжовно дружество (дн. БАН);

-17 ноември 1827 г. – Роден е Петко Р. Славейков.

На 06.01.2024 г. Основно училище „Христо Ботев“ в гр. Добрич организира общоградски ритуал за полагане на венци и цветя пред бюст-паметника на

поета публицист в двора на едноименното училище. В този ден пред обществеността бе представен календарът реплика на Ботевия.

Той е едно оригинално творение, което ще остави трайни следи в съзнанието на настоящото и бъдещото поколение ученици, защото възкресява имената на големи исторически личности и паметни събития. Убедени сме, че мястото на нашия календар е на стената във всяка класна стая, за да привлича вниманието и да напомня за незабравимото.

Надежда МАРИНОВА
7. А клас

„Златното перо на журналистиката“

Дали е случайност, или не, но именно журналистиката ме „запозна“ с Григор Попов.

В миналогодишния брой на в. „БотевЧета“, издаден в нашето училище, силно ме впечатли новината за проведения в 7. клас бинарен урок по литература и история, по време на който учениците се „озовават“ в окопите сред войниците и се запознават с личности като Стамен Панчев, Константин Йотев и Григор Попов, по чиито записки пресъздават походите и сраженията на Балканската война.

Провокирана от изследователско любопитство, се спрях на личността на Григор Попов, през чиято летопис припознах бурната история на българите от XIX век до наши дни.

Родът на общественика, журналиста и човека на изкуството Григор Попов е неимоверно свързан с повратното време на Българското възрождане, а самият той преминава през националноосвободителните борби за Македония и войните за национално освобождение.

Погледнем ли назад във времето в търсене на корените на Григор Попов, ще се озоем с. Жеравна, където през 1740 г. е роден неговият пращяк Григорий – човек грамотен, оставил свои приписки върху църковни книги.

Дядото на Григор Попов е



учител, свещеник с бунтарски нрав, обесен за назиждане в Търново, заради посрещането на руските войски в Котел.

Бащата на Григор Попов се отличава с огромна любознателност и упоритост, самообразова се, владее няколко езика, той е учител и свещеник, един от малкото будни възрожденци, които развиват светското образование у нас, участва в основаването на таен революционен комитет, а след Освобождението е депутат в Учредителното събрание в Търново.

Наследил всичко това от своя род, Григор Попов се отдава на обществена работа, литература и занимания с изкуство.

Като дете той расте в топла семейна атмосфера, като любим син и брат. От малък е буен, любознателен, непокорен и показва афинитета си към литературата, изкуството и обществеността.

В края на XIX век активно се включва в любителската театрална група в Разград под ръководството на Матей Икономов.

От началото на XX в. го виж-

Вечна памет

даме вече сред писателските среди на София, където активно общува с Николай Лилиев и Димчо Дебелянов. Запознава се с Гоце Делчев и Пейо Яворов и е част от четите, влезли в поробена Македония през 1902–1903 г. През 1904 г. е отново в Разград и организира любителската група „Театрална дружинка“, където е актьор и режисьор.

В бурните години на XX в. участва в Балканската война и в Първата световна война, но не угасва неговата страст към театъра. С пътуващ театър обикаля цялата страна, среща различни хора, които тукатки стават негови приятели.

След завръщането си през 1922 г. в Разград Гр. Попов изяснява намерението си да започне издаването на вестник. Не след дълго, на 13.06.1922 г., излиза първи брой на „Разградско слово“. Това е всъщност най-дълго издаваният провинциален вестник (до 1944 г.) в България.

В отделни рубрики във вестника намират място както политическите анализи, така и теми, посветени на човешкото здраве, възпитанието на децата, научни факти и новости, съобщения за изложби, годеежи и сватби.

Наред с чисто новинарската емисия и медийната информираност на обществото, вестникът е трибуна за културни прояви, протестни акции, благотворителни събития, т.е. движещ фактор при решаването на общест-

вени проблеми.

Макар животът на Григор Попов да е изпълнен с преждия, лишения и трудности, неговата активна обществена дейност не остава незабелязана. През 1942 г. по повод 30-годишната журналистическа дейност и 20 години от издаването на в. „Разградско слово“ той е удостоен с почетно отличие – награден е с Орден „За гражданска заслуга“ Четвърта степен (Офицерски кръст), който се връчва на заслужили интелектуалци, учени и просветни дейци. Григор Попов си отива от този свят на 66 години три дни след Благовещение.

Приживе той получава признание от своите съвременници, които го определят като рядко културен, скромнен и начетен човек, „бодър страж“ на националните каузи и идеали, „неуморен деятел“ в борбата за напредък и усъвършенстване, отдал живота си в служба на обществото. За нас, Ботевци, Григор Попов е будител, от чийто пример се учим пламенно да крепим духа на просветното ни светилище.

Благодарение на изследователските проучвания на нашия екип от ученици за живота и делото на големия разградски общественик и публицист се породи една нова за вестник „БотевЧета“ рубрика: НАСЛЕДНИК СЪМ НА...

Елена СИМЕОНОВА
7. Б клас

НАСЛЕДНИК СЪМ НА...



Потомък съм на стар и знатен род, който цени и съхранява семейните традиции.

От разказите на мама и баба, но най-вече на моята прабаба, знам, че пращядо ми до 9-то коляно е бил безстрашният Пею Буюклията. С гордост споделям с вас какво пазим в семейната ракла на ценностите и спомените.

Пею Буюклията е един от онези народни герои – неуловимите, дето куршум не ги лови и сабя не ги сече. Всичко това е възпято в много песни. Прочутият хайдутин и войвода е роден в село Козосмоде (дн. Кв. Козарово, Твърдица) през 1810 г. Истинското му име е Пею Николов Бахов.

След руско-турската война от 1828 – 1829 г., с оттегля-

Препис на Паисиевата история

Малко народи имат Ден на народните будители. Още по-малко – Ден на народната просвета, култура и писменост. А при нас те вървят ръка за ръка.

Ние сме народ, който всяка година чества своите духовници, просветители и борци за свобода, своето Възраждане и неговия най-ярък символ "История славянобългарска" (История славяноболгарска ш народѣ и ш царей и ш стыхъ болгарскихъ и ш всьехъ деанѣа і битѣа болгарскаа).

И до днес възпяваме с химн своята просвета, жаждата за наука и уникалната си писменост, дала на света знание и премъдрост.

Нека се гордеем, че имаме такива поводи за празнуване!

Да си спомняме за онези преди нас, за които „България бе всичко!“ и да се опитваме да им подражаваме!

Водени от родолюбиви чувства, инициирахме препис

на „История славянобългарска“, която е сочена като важен подтик за формирането на българското национално самосъзнание.

В дългите години на робство, българите загубват чувството си за общност, а родината за повечето от тях се свива до пределите на родното им селище. В забвение остават славните страници от величавото минало, а споменът за героичните български царе отстъпва място на забравата. Това първо възрожденско произведение по естествен път се превръща в отправна точка за българската историография, чието основно достойнство е духовната възвишеност на българския народ.

По подобие на котленския духовник Софроний Врачански ние, възпитаниците на ОУ „Христо Ботев“, създадохме своя пръв препис на „История славянобългарска“, като в продължение на няколко месеца заедно със своите родители четливо и прилежно възкресявахме страница по страница Паисиевата книжица.

Преписът пътува от семейство на семейство и от дом на



дом и обедини общите усилия на майки и дъщери, бащи и синове, баби и дядовци, братя и сестри. Продължавайки делото на хилендарския монах, ние припознаваме своята роля на пазители, съхраняващи духовните ценности в нашето училище.

Докосването до Паисиевото слово е своего рода докосване до животелния извор на родолюбието.

С този малък жест към паметта на българските просветители ние изразяваме своята благодарност и преклонение пред заветните им думи, като опазваме искрата на българщината да гори в сърцата и на малки, и на големи. Точно както си е мислил Софроний Врачански...

Габриел КЕВОРКЯН
6. В клас

нето на войската, за Бесарабия заминава и семейството му.

Три години по-късно баща му се връща и се заселва в село Геленджик (дн. Победа, Добричко).

Пею расте като строен, широкоплещест, с орлов поглед и големи мустаци (оттам и прозвището му Буюклията). Той се отличава сред връстниците си с красноречие и остроумие. Заедно с приятеля си Димитър Калъчлията хайдутства в четата на Бойчо войвода, а по-късно в дружината на Калъчлията. По време на Кримската война (1853 – 1856 г.) дружината се прехвърля от Сливенския Балкан в Североизточна България.

В село Ези бей (дн. Паскалево, Добричко) се събират селяни от цялата околност и се обръщат към четата за закрила. Пею, Калъчлията и Злати Конарченина водят хората до Варна. Не само с внушителната си снага, но и с действията на малката, но храбра чета, хайдут Пею всявал страх у османците. Само на няколко километра от днешните граници на село Прилеп четата на Бую-

клията причаквала и нападала керваните на бейове и аги.

Хайдутите не се страхували да атакуват и обират дори конвоите с данъци за имперската хазна. По-голяма част от парите те връщали на местните българи.

Преданията разказват още как Буюклията наказвал самозабравили се османски зулумджии.

За да усмирят децата си, туркините ги заплашвали с думите: „Сус, Пею Буюкли гелди“ („Мълчете, че Пею Буюклията ще дойде!“). Войводата, въпреки че бил на възраст, помагал на руските войски по време на Освободителната война с дейност в тила на османците.

След Освобождението Пею Буюклията се преселва да живее във воденицата край село Батово, която по време на хайдутството е използвана от неговата чета, където се занимава със земеделие.

Умира няколко години след Освобождението – около 1896 г.

Мартин МОНЕВ, 5. А клас

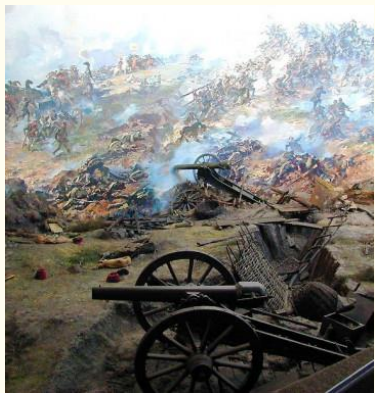
Екскурзия до Северозападна България по Национална програма "България – Образователни маршрути"

Тази година бях част от групата отличници на ОУ „Христо Ботев“ – град Добрич, които участваха в екскурзия в страната ни. Посетихме много живописни природни места в България, както и културни и развлекателни обекти.

Сутринта на 10 август всички се събрахме до ОУ „Христо Ботев“. Автобусът пристигна. Качихме се и потеглихме, нетърпеливи да опознаем тайните, които крият непознатите за нас нови местности.

Първото място, което посетихме, бяха Крушунските водопади – истинско чудо на природата, чуваше се само звукът на течащата вода и нежната песен на птиците. Гледката беше уникална.

Сякаш омагьосани от това райско място, не усетихме кога потеглихме към гр. Плевен, където посетихме Панорама „Плевенска епопея 1877“, построена в чест на 100 години от освобождението на града от османско владичество. Шедьовър в архитектурата и изкуството, монументът съхранява моменти от лютите боеве за град Плевен по време на Руско-турската освободителна война. Всичко тук изглеждаше реално. Имах усещането, че се намирам в центъра на бойното поле. Представих си широтата на събитията.

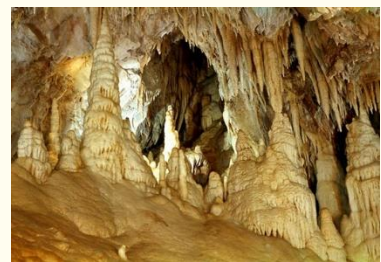


След вълнуващата среща с историята се отправихме към село Типченица, разположено в близост до гр. Враца.

Там се настанихме в хотел „Липите“, където се отдадохме на почивка и забавни дейности – играхме, танцувахме и си споделяхме от преживяното през деня.



Втория ден посетихме пещерата Леденика, която се намира на територията на Природен парк „Врачански Балкан“ в Стара планина. Не знаех, че пещерата е била позната и на нашите далечни предци, които я използвали, за да съхраняват вътре овчето мляко.



От разказа на екскурзовода научих още, че това е една от най-студените пещери в България и на повече от 2 млн години. Пещера Леденика е в списъка на 100-те национални туристически обекти.

След пещерата се върнахме за обяд в хотела и след това отпътувахме към исторически музей във Враца. В него имаше интересни статуи олицетворяващи човека, златни и сребърни съдове от различни исторически епохи, както и богата нумизматична колекция.

В близост до музея се намира паметника на Христо Ботев. Той е открит през 1890г. и е първият паметник, издигнат в чест на достойния българин. Монументът е просъществувал до 1955 г. преди



да бъде демонтиран, но впоследствие е върнат.

Разходихме се из град Враца и когато се върнахме в хотела, се изкачихме до 6-метровия кръст, намиращ в близост до нас.

На третия ден от екскурзията пътувахме до Белоградчишките скали. Това са естествени скални образувания, на места до 200 m високи, формирани в течение на стотици милиони години.

Пред нас се разкри неопишуема гледка, създадена от ненадминатия майстор Природата. Ерозията на водата, вятърът и колебанията на температурата са моделирали различни скални фигури, наподобяващи митични същества, човешки силуети, животни и птици.



Последва кратка почивка за отдих и снимки.

По-късно щяхме да посетим средновековната крепост „Баба Вида“, но плановете се объркаха. На четвъртия ден, след закуска потеглихме към село Скравена. Посетихме конна база „Здравец“, стреляхме с лъкове, играхме човешко джаги и яздохме коне.

В конната база останах силно изненадана и впе-

чатлена от факта, че служителите отглеждаха патици, куче и една любопитна сърна.

За да не губим излишно време, връщайки се за обяд до хотела, бяхме си подготвили пакетирани храна и така веднага след конната база тръгнахме към село Чавдар, където ни очакваше Въжената градина или Въжеландия.



Катерихме се в рамките на тридесет минути и се отправихме към фолклорния център.

Пред нас се откри един пъстър свят, изпълнен с игри и закачки. Запознахме се с красотата на българските шевици, научихме що е то „черга“. Завъртяхме колелото на живота и се пренесохме в историята на село Чавдар в слушане на автентични фолклорни песни и в наблюдение на багрена на вълна.

Прибрахме се удовлетворени и уморени от емоциите и преживяванията, с които денят беше наситен.

Последният, пети, ден едва започваше и вече пътувахме към пещера Проходна, известна още като „Очите на бога“ или „Божите очи“.



Всъщност това е най-дългият пещерен тунел в България, с дължина от 365

метра. Вследствие на ерозията, причинена от просмукващите се води, в тавана са се образували два огромни, почти еднакви по големина отвора с формата на очи. Погледнати както отдолу, така и от височина, те изключително много наподобяват очи, които сякаш се взират в посетителите.

Встрани от тях има закачена икона на Христос. Нали вече бяхме опитни в организирането на маршрутите, бяхме предвидили храна за обяд и продължихме към нашата следваща цел – река Златна Панега.

Там имаше малки рибарски лодки, с които плавахме по реката. Беше вълнуващо преживяване. Потопяхме си ръцете във водата, докато лодката се движеше. Видяхме змиорка, която лениво ни подмина. Понататък погледа ни привлякоха красив бял лебед и няколко черни патици. Във водата имаше прекрасни водни лилии. Към края на разходката заобиколихме една малка симпатична къщичка, сякаш излязла от приказките, и една по-голяма, която изглеждаше като пещера със сталактити.



Наблизо се намираше Луковитският водопад, а покрай реката видяхме няколко дружелюбни рибари, които ни поздравяваха. Това беше една много интересна и забавна екскурзия.

Благодаря ви, учители!

Биляна СТАНКОВА
6. Б клас

Ден на думата Благодаря



Със сигурност 11 януари е най-любезният ден в годината, защото целият свят празнува вълшебната дума „благодаря“. Инициатори са ЮНЕСКО и ООН. А целта на събитието – да напомня на хората висока стойност на учтивостта, добрите нрави и умението да изказваме на другите благодарност за доб-

рите им дела – един чудесен повод да изразим благодарността си към семейство, приятели, близки и към всеки, направил деня ни по-добър.

Безспорно „благодаря“ е една от най-красивите думи в българския език.

Ето как отпразнувахме този ден в ОУ „Христо Ботев“:

След проведена беседа за благодарността, интервюирахме учениците от 3. Г, 4. А и 4. Г клас, а преди това изработихме табло по темата. Ученици от 4. Б и 5. Б клас отправиха предизвикателство към своите съученици да намерят човека, на когото да благодарят – всеки получи

Послание, което трябваше да отправи към някого в рамките на деня.

Деца от 4. А и 4. Г клас изиграха дидактичната игра „Благодаря, приятелю!“. Подредени в кръг, след пляскане с ръце, участниците се разбъркваха и трябваше да благодарят за нещо на съучениците си отляво или отдясно.

След играта стигнаха до извода, че едно „Благодаря!“ може да направи деня много ведър и много по-щастлив.

Моника ДИМИТРОВА
5. Б клас

Благо даруваме и благини творим...

В навечерието на най-големия християнски празник – Рождество Христово, когато земята тръпне в очакване на новото начало, настъпва времето за равносметка, за благодарности и добрини...

Малко преди коледната ваканция, на 22 декември 2023 г., след коледното си празненство, учениците от 4. А клас посетиха Центъра за настаняване от семеен тип за деца и младежи с увреждания, за да ги изненадат с коледни подаръци.

Еднакво щастливи бяха лицата и на получаващите, и на подаряващите... Какво по-хубаво от това?!

Красотата и добротата ще спасят света.



Доброто със зора се храни и може да лекува рани с една усмивка лъчезарна или със дума благодарна

Симона АТАНАСОВА
6. В клас

Културни диалози

Обреди и традиции



Магията на „Сурва“ оживя в 1. В клас по време на дейностите за занимания по интереси. Малките природолюбители изработиха кукерски маски от картон, цветни вълнени конци, памук и звънчета. Запознаха се с кукерските игри, обичаи и традиции. Изразиха своята благодарност към Иван Стоянов за изработването на истинска маска от ярешка кожа и завързаните чанове на колан като автентичен костюм към кукерски танц.

Радослава ИВАНОВА

Пътуващи сандъчета

Център НОЛЪР стартира нова инициатива – „Пътуващи сандъчета – Добрич“. Тя е наследник на инициативата на Фондация Детски книги и Българската библиотечно-информационна асоциация (ББИА) и е насочена към насърчаване на четенето от ранна детска възраст. Всеки месец две сандъчета с книги ще се предоставят за 30 дни на една група от детска градина и един училищен клас, по пред-



варителна заявка на учителите. Пътуващите сандъчета пристигнаха при първите участници – 4-та подготвителна група от ДГ „Дора Габе“, град Добрич и 1.Б клас от ОУ „Христо Ботев“.

Вълнуваща среща с внучката на Елисавета Багряна

На 03.10.2023 г., в рамките на честването на 135-ата годишнина от рождението на Дора Габе, в Дом-паметник „Йордан Йовков“ се проведе среща разговор с представители на Българския П.Е.Н. Център – общност на най-известните български писатели от различни поколения. В срещата участваха Надя Попова – поет, преводач,



Среща разговор с писателката Ивелина Радионова



При гостуването си в Добрич на 28 ноември 2023 г., писателката Ивелина Радионова посети нашето училище.

Ивелина Радионова е родена през 1977 г. в гр. Провадия. Завършила е висшето си образование в Икономическия университет в гр. Варна. Автор е на стихосбирките „България в сърцето ми“, „Златни нишки“, „Копнеж по слънце“, „В тебе аз ще остана“, „Все ти пиша, Любов“, както и на повестта „Алтъна“.

Нейни стихове са публикувани в поетични сборници, във вестници и списания. Носител е на множество призови награди и отличия с участията си в престижни литературни конкурси.

По време на срещата разговор с учениците от ОУ „Христо Ботев“ авторката разказа своите истории под формата на приказки и предизвика у децата чувства на родолюбие, стремеж към опазване на традициите и българщината, вяра в добрите взаимоотношения между хората. Учениците от седми клас изненадаха поетесата, като прочетоха нейни стихотворения и споделиха с писателката кои са любимите им български думи. Ивелина Радионова по неповторим начин твори изящни словесни скулптури, на които вдъхва положителни емоции. Срещата завърши с много позитивни емоции.

Никол ПЕТРОВА
7. Б клас

Славена ЖЕКОВА
6. В клас

Традиция с аромат на дъхав хляб

Интервю на Анелия ЕНЧЕВА от 6. В клас с Ангел Ангелов

Ангел Ангелов е създател на отворилия врати през 2016 г. „Музей на хляба и традиционните храни“ в Копривщица. Какво по-традиционно от хляба...? Надникнете с настоящото интервю в голямата зала на музея, където се носи ароматът на родното.



– Добър ден, г-н Ангелов! Радвам се да Ви видя и че имам възможността да Ви задам няколко въпроса за заниманията, които организирате в музея.

– Добър ден! И за мен е удоволствие да споделя пред вашето перо повече за магията на хляба.

– Разкажете ни за ученическите групи, които посещават музе

– Посрещаме деца по два пъти на ден. Всяко представление, което с любов подготвяме аз и още няколко души за тях, трае около час и половина.

– На представлението, на което присъствах аз, заедно с моите съученици и учители, ни почерпихте с прясно изпечени хлебчета със сол и меродия. На всички толкова много ни харесаха, че ни се иска скоро пак да Ви поетим и да усетим този вкус отново. Каква е тайната?

– Много благодаря за признанието! Тайната е в желанието, с което приготвяме всичко. Българите са известни със своето гостоприемство. По стара българска традиция гостите се посрещат с питка и сол.

– Да, хубава традиция! Мога да кажа от личен опит, че Ви опознавате своята публика, шегувате се с децата, опитвате да достигнете до тях, като правите изживяването забавно, но и полезно.

– Така е. Започваме със създаване на ритъм с ръце, който пренасяме на големите дървени маси. Всички се включват.

Положителната вибрация от музиката, която сътворяваме, "полазва" всекиго от присъстващите и го приобщава към дейността с невидимата нишка на грейналата върху лицето му усмивка.

Постепенно преминаваме към представянето на голямата каменна мелница, тежаща над 30 кг., на която нашите предци собствено-ръчно са смилали житните зърна на брашно. Дори възрастните придружители на децата се забавляват, "мъчейки се" да задвижат тежкия камък.



– Интересно е как сякаш подготвяте ръцете за направата на хляба.

– Да, точно това се получава. Подгръваме. После даваме на всяко дете готварска шапка и престилка и запретваме ръкави в пряк и в преносен смисъл. Магията започва с много брашно – по масите за месене, по ръцете и дори по главите и лицата на децата (смее се). После всеки получава по парче специално

солено тесто и твори собствено хлебче.

– Значи, децата влизат в ролята на хлебари, а работата с тесто им напомня моделирането с пластилин.

– Точно така! И тъй като работата с тесто много им се услажда, раздаваме на децата по още едно парче тесто и формичка за печене, както и оцветени с естествени багрила допълнителни парчета тесто.

– Как го оцветявате?

– Червено тесто получаваме с помощта на цвят от роза, зелено – от листа на мента, а синьо – от горски плодове.

– И когато изделията на децата са готови, ги печете, превръщайки ги в мил спомен от посещението в "Музея на хляба и традиционните храни".

– Да, прибират се у дома с хлебчетата, разказват на близки и приятели как са правили хляб.

– Кажете ни, с какво друго могат се похвалят децата, освен с уменията да приготвят хляб?

– В музея спазваме традицията, щом сме се събрали много хора, да се хванем за ръце и да изиграем едно българско хоро за здраве и берекет!

– Чудесен завършек на всяко гостуване, г-н Ангелов! Благодаря Ви за интересния разговор. За мен беше удоволствие да се срещна с пазител на българската култура и традиции!

– И аз благодаря от сърце за проявения интерес! Да живее хлябът и пак започвайдайте! Добре сте ни дошли!

Горди Ботевци



За своите математически успехи споделя с нас Йоан Димитров от 5. Б клас

Тази учебна година започна много успешно за мен. След извоюваните златни медали през лятото от международното състезание „Математика без граници“, през есента се класирах на първо място във всички водещи математически турнири в област Добрич до момента.

1. Първо място – V клас, областно класиране, Добрич в XXXII Национален есенен математически турнир „Черноризец Храбър“, 01.11.2023 г.

Състезанието е в календара на ИМИ (БАН) и МОН. Не прави национално класиране. Задачите, които децата решават са разделени на групи, като V и VI клас решават едни и същи задачи, а класирането се прави по класове. Аз съм класиран на първо място за V клас, но имам постигнат най-добър резултат както в моята възрастова група, така и в групата на шестокласниците.

2. Първо място, златен медал – V клас, есенен кръг на Международен турнир „Математика без граници“ - международно математическо състезание, провеждащо се от есента на 2013 г.

Учениците решават 20 задачи в рамките на 60 минути. Турнирът се провежда в 3 предварителни кръга и финален кръг, като до финала достигат децата с най-високи постижения от първите 3 кръга. От 2022 година досега съм участвал и в двата провеждани финала на състезанието и съм класиран с призови места.

3. Първо място – V клас, областно класиране, Добрич и златен медал в националното класиране на XXXII Национален математически турнир „Иван Салабашев“, 02.12.2023 г.

Ежегодно математическо състезание от календара на СМБ и МОН. Турнирът е един от най-популярните за ученици от I до XII клас, като участниците решават задачи с висока степен на трудност. Това е едно от най-високите ми постижения, защото участвам в състезанието от 2019 г. и всяка година присъствено провеждане съм постигал първо място за област Добрич, миналата година завоювах бронзов медал на националното класиране, а тази година се класирах за златен – втори по резултат за цялата страна. Националното класиране на МТ „Иван Салабашев“ е едно от най-престижните отличия за ученици, занимаващи се с математика, тъй като състезанието е едно от най-сериозните и трудни предизвикателства за учениците.

Освен в областта на математиката имам интереси и в други области, като до момента съм класиран за областните кръгове на олимпиадите по математика, история, география и астрономия.



Гордост за семейството, за училището и за 1. В клас – първо място за Христиана в математическия турнир „Иван Салабашев“

За поредна година ЧСУ "Леонардо да Винчи" и математическа школа "Леонардо" бяха домакини на престижния националния математически турнир "Иван Салабашев".

В тазгодишната надпревара се включиха над 100 ученици от I до XII клас от Добрич и Варна. Щастливи сме, че нашата възпитаничка постигна високо отличие. Гордеем се с успеха ти, Христиана!

Радослава ИВАНОВА

Математика без граници

Ако се замислим върху историята на математиката, геометрията и алгебрата са две от седемте свободни изкуства в Древна Гърция. Тази историческа роля подкрепя идеята, че математиката е осигурила умствената дисциплина, необходима за другите науки.

Математическата грамотност е ключово умение за развитието на всеки човек, тъй като тя включва основни изчислителни познания, количествени разсъждения, пространствени способности и др.

Доказателство за това са високите резултати и отличия на Ботевци в престижни математически състезания. Но сякаш по-важното не е в резултатите, а в желанието за изява и съревнование с връстниците им от други български градове, както и с деца и ученици от Европа и света.

Доказателство за това са високите отличия на Ботевци в престижни математи-



чески състезания. Но сякаш по-важното не е в резултатите, а в желанието за изява и съревнование с връстниците им от други български градове, както и с деца и ученици от Европа и света.

За пореден път учениците на ОУ „Христо Ботев“ се представиха блестящо в международното състезание „Математика без граници“.

В първия кръг на 11-то издание на турнира участваха ученици от 29 държави.

От ОУ „Христо Ботев“ в състезанието се включиха 81 ученици, които се представиха отлично, като 19 от тях се класираха на призови места и завоюваха медали: 1 златен, 6 сребърни и 12 бронзови.

Ванеса ПЕТКОВА, 6. В клас

Силни в изкуството



Рая Михайлова от 6. В клас е отличена с първо място в Националния конкурс с международно участие за детска рисунка и приложно творчество „Моите приятели котките и обичните Ви животни“ – 2023 г.



Конкурсът се организира от Община Бургас, НЧ „Христо Ботев 1937“ – Бургас с подкрепата РИОСВ – Бургас

и онлайн списание „Щъркел“ – София.

Учениците бяха провокирани да нарисуват освен своите любими животни, което е и основна тема на конкурса, но и рисунки, свързани с опазването на защитените видове животни, включени в Червената книга на България, както и спасяването и лекуването на болни и бездомни животни.

Със своята рисурна Рая успя да впечатли авторитетното жури и да завоюва престижното отличие.

Гордеем се с успехите на нашите млади таланти.

Ванеса КРАЛЕВА, 6. В клас

И още медалисти



На снимката са възпитаници от 2. Б клас: Емма Малева и Мадлен Димитрова са отличени с първа награда в състезанието „Родна реч“, а Никол Андонова и Боян Георгиев – с второ място в математическия турнир „Иван Салабашев“.

Нашите олимпийци

През тази учебна година учениците на ОУ „Христо Ботев“ се включиха в различни състезания и ученически олимпиади.

Освен в „Родна реч“, „Знам и мога“, „Буквоплет“ и „Многознайко“ децата от начален етап за първа година се включват в престижното състезание „Любословие“, за да премерят сили със своите връстници от цяла България доколко добре познават родния си език и умеят ли да създават убедителни писмени отговори.

Децата от прогимназиален етап също показват завидна активност в подобен вид изяви. Освен в състезанието

„Любословие“ те за втора поредна година показват високи резултати в организираното от Сдружение „10 книги“ състезание по български език и литература „Стъпала на знанието“.

Висок е и процентът сред желаещите ученици да участват в националните олимпиади по български език и литература, история, география, астрономия, биология, както и в състезанията по английски език и „Ключът на музиката“.

Във всички области имаме отличени ученици.

Поздравления, Ботевци!

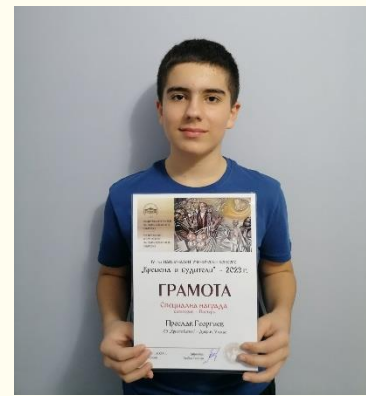
Нина ПЕТРОВА, 6. В клас

...и в словото

Преслав Георгиев от 6. В клас бе удостоен със специална награда в IV Национален ученически конкурс „Времена и будители“, организиран от РУО – Габрово и Музея на образознанието – Габрово.

Със своя постер „Поручикът учител“, посветен на делото на писателя Йордан Йовков като командир на рота по време на Балканската война, Преслав впечатли максимално авторитетното жури.

По думите на организаторите неговият конкурсен материал е показал „изключително задълбочено и старателно отношение, работа с различни исторически из-



точници“ при възкресяването на историческата памет за един просветен деец и голям български писател – Йордан Йовков, участвал в борбите за национално обединение и независимост.

Александрос БОХОРОВ
6. В клас

Творчески шепот...

Приятелството и приятелите

Приятел може да наречеш, човек който те познава най-добре, който се радва с теб. Това е човек, който никога не би си позволил да ти се смее зад гърба. Имаш му голямо доверие. Казваш му тайните си. Това означава да си приятел на някого.

Приятелят е единственият, заради когото не си изключваш телефона. Това е човек, с когото се мълчи най-добре. Това е човек, който ти казва истината. Той не използва дори благородна лъжа. Това е човек, който знае унизителни неща за теб и ще ги мълчи до гроб. Това е човек, който ще си тръгне от теб, ако вижда че ти вреди, защото обича повече твоя мир и твоего щастие от самия себе си. Изслушва ни търпеливо и застава зад гърба ни.

Приятелството иска доверие, време и обич. Приятелят не иска лицемерно харесване, а честност. Не иска да му свършиш никаква работа, а да си до него. Трябва винаги да можеш да звънеш на приятел в 3 часа през нощта и да му кажеш "Не мога да заспя... нека поговорим".

Приятелството е грижа, подкрепа свобода, доверие. Приятел е някой, който ти дава пълната свобода да бъдеш себе си. Приятелите са хора, които взаимно се радват на компанията си и проявяват лоялност един към друг.

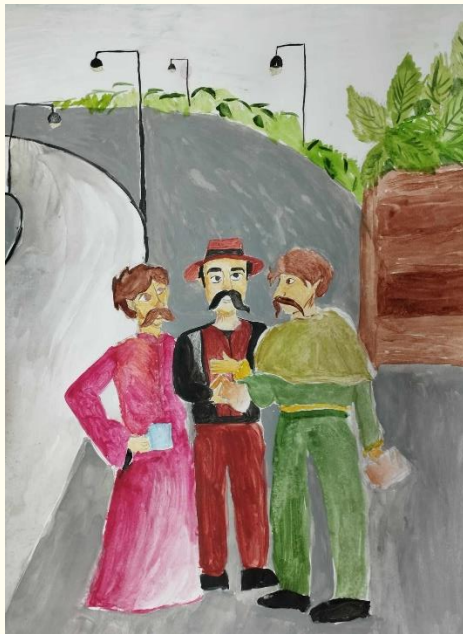
Цветодара **КОНСТАНТИНОВА**
5. Б клас

Що е то?

1. Златно око от пръчка те гледа...
2. Един брат в девет ризи стои...
3. Дрипава циганка – разгърни ѝ дрипите, изяж ѝ сладкото...
4. Един войвода ходи, четирима други води, а петият седи и само ги следи....
5. Лилаво цветленце по поле се скита и вниманието привлича...

Виктория **ИВАНОВА**
5. Б клас

„Представлението“ от Вазовия роман „Под игото“ в багри и краски



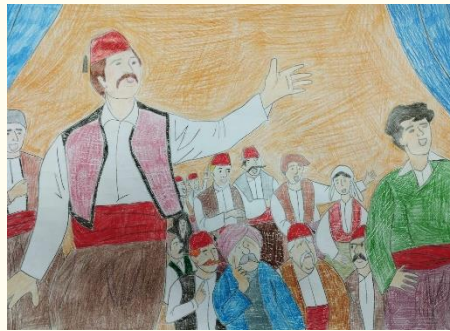
Енис Нихат, 6. Б клас



Енис **НИХАТ**, 6. Б клас



Енис **НИХАТ**, 6. Б клас



Рая **МИХАЙЛОВА**, 6. В клас

Дяконе,

С пълно уважение и възхищение се обръщам към теб в този момент от далечната 2024 г. Твоего велико наследство, оставено в борбата за свобода и национално достойнство, продължава да въздейства в сърцата на мнозина. Днес, във времена, когато светът се променя с изумителна скорост, твоите принципи и идеали се явяват като ориентир за мнозина.

Съвременният свят е изправен пред предизвикателства, които може би дори ти не си предвиждал. Технологиите са напреднали, обществата са се променили, но основните принципи на чест, правда и свобода продължават да бъдат актуални. Важно е да се помни, че борбата за истинска свобода не приключва никога.

Светът ти днес може да бъде ценен. Ние сме свидетели на социални и политически напрежения, на различия и разделения. Не мога да скрия, че имаме силна нужда от теб. Какво би ни посъветвал, как да надникнем зад повърхността на различията, за да намерим разбирателство?

Също така каква би била твоята перспектива относно ролята на образованието и културата в борбата за свобода и справедливост в днешно време? Как можем да запазим духа на единство и взаимопомощ, който ти си проповядвал?

С благодарност и вдъхновение:
Дария **РАДЕВА**, 6. В клас

Епизод от живота на Левски разказ

Тази вечер край огнището останахме само двамата с дядо. Напоследък това рядко се случваше, но нали сега сме в междусрочна ваканция, можех да си позволя да поостана до по-късно.

Дядо обичаше да ми разказва за детството си, за игрите навън, за любимите си кученца, но най-му бяха на сърце легендите и героите на България. Говореше ми така, сякаш е бил там и сам е взимал участие в лютите битки.

– Левски кой е? – попитах плахо.

– Иванчо, такова нещо да не знаеш?! Срамота! Този човек велики неща е правил. Той за нашата Майка България е загинал. Колкото нещо е преживял – в книга не можеш го побра. Ето четя тази тук, в нея е написано за него.

Дядо ми подаде разтворена книжка и ми посочи мястото.

Започнах да сричам: „Апостол на свободата беше той. Обикаляше до всяко кътче на свидната си родина, говорейки на хората, че е време настанало за бунт, за свобода. Заради лъвския си скок всички Левски го зовяха. Ала едни цървули живота му костваха.“

– Дядо, не ми се чете!

– Чети, чедо, чети! – настояваше дядо. – Ти само въведението прочете. С това нищо няма да научиш.

Въздъгнах тежко, но пак подех: „Един ден Левски отиде да лови риба на реката. Намери място, където нямаше заптиета. Ловил що ловил и изведнъж две заптиета се появили зад гърба му.“

– Дядо, страх ме е за Левски. Ще го хванат ли? Заптието лошо ли е?

– Какво ти казва книжката? – усмихна се дядо. – Страшно ли е? Я, виж по-добре!

„Заптието го попитало дали има улов. Левски се обърнал и с каменно лице отвърнал, че е наловил и му подал кофа, пълна с риба. Заптието даже и не подозирало, че пред него е самият Левски. Той чак пари му дал, а издирваният – риба.“

– Дядо, тази книга е великолепна! – възкликнах аз.

– Знам, слънце, знам. – кимаше доволно дядо.

Сияна **ЗАХАРИЕВА**, 6. В клас



Ванеса **КРАЛЕВА**, 6. В клас



Ванеса **ПЕТКОВА**, 6. В клас

Моят Ботев

Портретът му ме гледа от стената – очите черни, гъстата брада, челото мъдро – с мисъл свята за нашата еднимка свобода.

Поглежда ме и сякаш проговаря: – Пазете я! За нея аз умрях! Помнете, най-свято нещо на Земята е милата ни, свидна свобода!

Борете се и знайте своята история! Не спирайте да учите и ден, че вам се пада дълг съдбовен – да браните езика ни свещен.

Венцислав **ЖЕЛЯЗКОВ**, 6. Б клас

БОТЕВЧЕТА

РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

Издава ОУ „Христо Ботев“ – гр. Добрич
Редактор: Магдалена Трифонова

Репортери: Симона Иванова, Ванеса Петкова, Сияна Захариева, Владена Янулчева, Дария Радева, Симона Атанасова, Анелия Енчева, Ванеса Кралева, Нина Петрова, Александрос Бохоров, Габриел Кеворкян, Елена Симеонова, Надежда Маринова

Адрес на редакцията: Добрич, 9300
Ул. „Цар Самуил“ №14